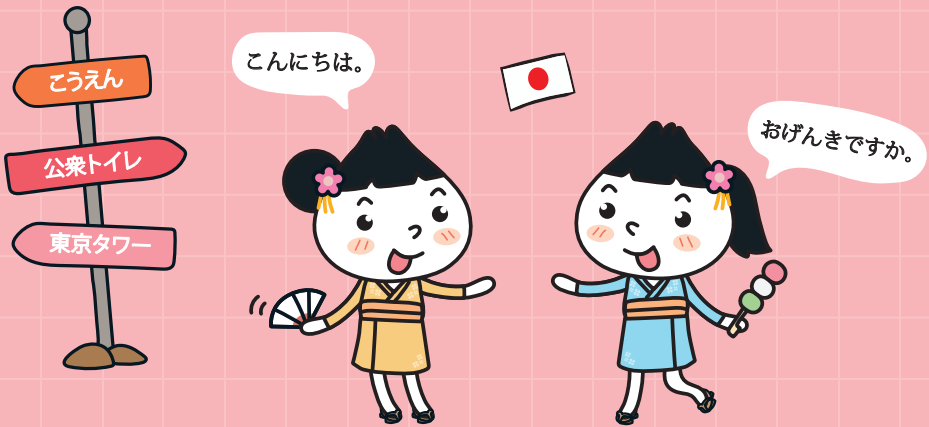

ทางลัด

พูดญี่ปุ่น 60 ชั่วโมง

ฉบับพูดทันใจ

- พักพูดญี่ปุ่นเป็นเร็ว ทันใจ! ด้วยบทสนทนาที่ครอบคลุมหลากหลายสถานการณ์
- คำศัพท์น่ารู้ แบ่งเป็นหมวดหมู่ชัดเจน ง่าย สบาย!
- โครงสร้างประโยคของบทสนทนาที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน
- เหมาะสำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา และบุคคลทั่วไป ที่ต้องการพูดภาษาญี่ปุ่นเป็นไว

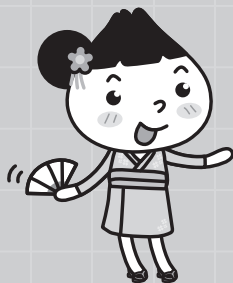
ทางลัด

พุดญี่ปุ่น 60 ชั่วโมง

ฉบับพุดทันใจ

こんにちは。

おげんきですか。

ทางลัดพุดญี่ปุ่น 60 ชั่วโมง ฉบับพุดทันใจ

ผู้เขียน ทีมวิชาการ Life Balance
บรรณาธิการ พิมพ์ชนก อินอ่ำ
ผู้ตรวจทานและ ชิตชนก สิ้นไชย
พิสูจน์อักษร
ISBN 978-616-381-546-0
ราคา 229 บาท
จัดทำโดย บริษัท อินส์พัล จำกัด
 สำนักพิมพ์ Life Balance
379/13 เอกมัยคอมเพล็กซ์ ถนนสุขุมวิท 63
แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร. 08-4875-5868, 08-9200-1303
E-mail : dp_publish@hotmail.com
www.inspal.co.th

จัดจำหน่ายโดย บริษัท อมรินทร์ บิ๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์
ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130
โทร. 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3
www.naiin.com

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

ทีมวิชาการ Life Balance.

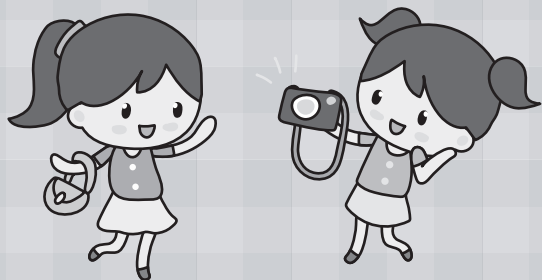
ทางลัดพุดญี่ปุ่น 60 ชั่วโมง ฉบับพุดทันใจ. -- กรุงเทพฯ : อินส์พัล, 2569.
448 หน้า.

1. ภาษาญี่ปุ่น -- ตำราสำหรับชนต่างชาติ. I. ชื่อเรื่อง.

495.63

ISBN 978-616-381-546-0

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ทำซ้ำ ทำสำเนา ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดหรือ
ทั้งหมดของหนังสือนี้ หรือนำไปเผยแพร่ในช่องทางต่างๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางบริษัทเป็นลายลักษณ์อักษร
โลโก้ เครื่องหมายการค้า ชื่อของสินค้าและบริการที่อ้างถึง เป็นของบริษัทนั้นๆ

สารบัญ

ชั่วโมงที่ 1	ตัวอักษรในภาษาไทยญี่ปุ่น	7
ชั่วโมงที่ 2	อักษรฮิรางานะ	10
ชั่วโมงที่ 3	อักษรคาตากานะ	23
ชั่วโมงที่ 4	ธรรมชาติของไวยากรณ์ในภาษาไทยญี่ปุ่น	31
ชั่วโมงที่ 5	คำนาม	33
ชั่วโมงที่ 6	คำสรรพนาม	35
ชั่วโมงที่ 7	คำนำหน้านาม	37
ชั่วโมงที่ 8	คำแสดงคำถาม	40
ชั่วโมงที่ 9	คำช่วย	44
ชั่วโมงที่ 10	คำกริยา	60
ชั่วโมงที่ 11	คำคุณศัพท์	66
ชั่วโมงที่ 12	คำกริยาวิเศษณ์	68
ชั่วโมงที่ 13	คำสันธาน	73
ชั่วโมงที่ 14	ประโยคบอกเล่า	81
ชั่วโมงที่ 15	ประโยคปฏิเสธ	85
ชั่วโมงที่ 16	ประโยคคำถาม	89
ชั่วโมงที่ 17	กาล	93
ชั่วโมงที่ 18	การ “มี, อยู่” ของสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต	103
ชั่วโมงที่ 19	สำนวน “ชอบ, ไม่ชอบ”	106
ชั่วโมงที่ 20	สำนวน “เข้าใจ, ทำได้”	109

ชั่วโมงที่ 21	ทักทาย		112
ชั่วโมงที่ 22	แนะนำตัว		121
ชั่วโมงที่ 23	กล่าวลา		130
ชั่วโมงที่ 24	ขอบคุณ		138
ชั่วโมงที่ 25	ขอโทษ		144
ชั่วโมงที่ 26	ขออนุญาต		151
ชั่วโมงที่ 27	การอวยพรและให้การกำลังใจ		158
ชั่วโมงที่ 28	การแสดงความยินดี		165
ชั่วโมงที่ 29	การชื่นชม		171
ชั่วโมงที่ 30	จำนวนและตัวเลข		177
ชั่วโมงที่ 31	วัน เดือน ปี		191
ชั่วโมงที่ 32	การบอกเวลา		206
ชั่วโมงที่ 33	การบอกระยะเวลา		217
ชั่วโมงที่ 34	ครอบครัว		230
ชั่วโมงที่ 35	งานอดิเรก		236
ชั่วโมงที่ 36	การนัดหมาย		242
ชั่วโมงที่ 37	การขอร้อง		250
ชั่วโมงที่ 38	การชักชวน		257
ชั่วโมงที่ 39	การแสดงความคิดเห็น		265
ชั่วโมงที่ 40	การบอกเล่าประสบการณ์		270
ชั่วโมงที่ 41	การไปเยี่ยมบ้านผู้อื่น		276
ชั่วโมงที่ 42	การซื้อสิ่งของ		284

ชั่วโมงที่ 43	การระบุทิศทางและสถานที่		292
ชั่วโมงที่ 44	การเดินทาง		299
ชั่วโมงที่ 45	การบอกสถานที่		309
ชั่วโมงที่ 46	แท็กซี่		321
ชั่วโมงที่ 47	สถานีรถไฟ		327
ชั่วโมงที่ 48	สนามบิน		336
ชั่วโมงที่ 49	โรงแรม		345
ชั่วโมงที่ 50	การขอความช่วยเหลือ		355
ชั่วโมงที่ 51	บริษัทเช่ารถ		363
ชั่วโมงที่ 52	สถานีตำรวจ		371
ชั่วโมงที่ 53	ไปรษณีย์		380
ชั่วโมงที่ 54	โรคภัยไข้เจ็บ		388
ชั่วโมงที่ 55	ธนาคาร		397
ชั่วโมงที่ 56	การซื้อของ		405
ชั่วโมงที่ 57	ร้านอาหาร		413
ชั่วโมงที่ 58	การพูดโทรศัพท์		422
ชั่วโมงที่ 59	ร้านขายเสื้อผ้า		430
ชั่วโมงที่ 60	ร้านเสริมสวย		441

ชั่วโมงที่ 1

ตัวอักษร
ในภาษาญี่ปุ่น

อักษรฮิรางานะ (ひらがな Hiragana)

คือ ตัวอักษรที่ใช้เขียนคำในภาษาญี่ปุ่นทั่วๆ ไป มีทั้งหมด 46 ตัวอักษร โดยแต่ละตัวจะออกเสียง 1 จังหวะ เช่น

にほん	nihon	(นิฮง)	ประเทศญี่ปุ่น
やま	yama	(ยะมะ)	ภูเขา

อักษรคาตากานะ (カタカナ Katakana)

คือ ตัวอักษรที่ออกเสียงแบบเดียวกันและมีจำนวนตัวอักษรเท่ากับอักษรฮิรางานะ แต่จะนำไปใช้เขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ คำทับศัพท์ และคำเลียนเสียงธรรมชาติหรือลักษณะท่าทาง นอกจากนี้ยังใช้เขียนเพื่อต้องการเน้นคำในภาษาญี่ปุ่นอีกด้วย เช่น

ラジオ	rajio	(ระจีโอะ)	วิทยุ
ガンガン	gangan	(กังกัง)	ตึงๆ, บังๆ (เสียงทุบ)

อักษรคันจิ (かんじ Kanji)

คือ ตัวอักษรจีน อักษรคันจิส่วนใหญ่รับมาจากประเทศจีน แต่ก็มีบางส่วนที่ชาวญี่ปุ่นนำมาปรับเปลี่ยนเองด้วย เช่น

日本	nihon	(นิฮง)	ประเทศญี่ปุ่น
私	watashi	(วะตะชิ)	ฉัน, ผม, ดิฉัน

อักษรโรมันจิ (ローマじ Roomaji)

คือ ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ใช้เขียนแทนเสียงในภาษาญี่ปุ่น มักใช้ในการสอนภาษาญี่ปุ่นให้ชาวต่างชาติในช่วงเริ่มแรก เพื่อความสะดวกในการออกเสียงและจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น ประโยชน์อีกอย่างของอักษรโรมันจิคือ สามารถใช้เป็นระบบในการพิมพ์ภาษาญี่ปุ่นทางคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือได้โดยไม่ต้องมีแป้นพิมพ์ภาษาญี่ปุ่น เช่น

mado	(มะโตะ)	まど	หน้าต่าง
kutsu	(คุทสึ)	くつ	รองเท้า

ทั้งนี้ ในหนึ่งประโยคภาษาญี่ปุ่น เราสามารถพบตัวอักษรได้ทุกประเภท เช่น

わたしはホテルで友達と食事します。

watashi wa hoteru de tomodachi

to shokujī shimasu.

(วะตะชิ วะ โตะเตะรุ เตะ โทะโมะตะจิ ไตะ
โชะกุจิ ชิมัส)

ฉันจะรับประทานอาหารกับเพื่อนที่โรงแรม

ชั่วโมงที่ 2

อักษรฮิรางานะ
(ひらがな Hiragana)

อักษรฮิรางานะแบ่งเป็น 10 วรรค วรรคละ 5 ตัว ยกเว้นในวรรค ya (ยะ) มี 3 ตัว คือ 「や」 ya (ยะ), 「ゆ」 yu (ยุ), 「よ」 yo (โยะ) ในวรรค wa (วะ) มี 2 ตัว คือ 「わ」 wa (วะ), 「を」 o (โอะะ) และ 「ん」 n (อัน) อีก 1 ตัว รวมเป็น 46 ตัว

วรรค / แถว	a อะ	i อิ	u อุ	e เอะ	o โอะะ
วรรค a	あ a (อะ)	い i (อิ)	う u (อุ)	え e (เอะ)	お o (โอะะ)
วรรค ka	か ka (คะ)	き ki (คิ)	く ku (คุ)	け ke (เคะ)	こ ko (โคะ)
วรรค sa	さ sa (สะ)	し shi (ชิ)	す su (สุ)	せ se (เสะ)	そ so (โซะ)
วรรค ta	た ta (ทะ / ตะ)	ち chi (จิ)	つ tsu (ทสึ)	て te (เทะ / เตะ)	と to (โทะ / โตะ)
วรรค na	な na (นะ)	に ni (นิ)	ぬ nu (นุ)	ね ne (เนะ)	の no (โนะ)
วรรค ha	は ha (ฮะ)	ひ hi (ฮิ)	ふ fu (ฟู)	へ he (เฮะ)	ほ ho (โฮะ)
วรรค ma	ま ma (มะ)	み mi (มิ)	む mu (มุ)	め me (เมะ)	も mo (โมะ)
วรรค ya	や ya (ยะ)		ゆ yu (ยุ)		よ yo (โยะ)

วรรณคดี / แถว	a อะ	i อิ	u อุ	e เอะ	o โอะ
วรรณคดี ra	ら ra (ระ)	り ri (ริ)	る ru (รุ)	れ re (เระ)	ろ ro (โระ)
วรรณคดี wa	わ wa (วะ)				を o (โอะ)
	ん n (อิน)				

Note

- 「を」 o (โอะ) ในวรรณคดี wa นี้ ทำหน้าที่เป็นคำช่วยเท่านั้น ส่วน 「お」 o (โอะ) ในวรรณคดี a จะใช้ในการเขียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นทั่วไป
- 「ん」 n (อิน) เป็นตัวอักษรคล้ายตัวสะกดในภาษาญี่ปุ่น จึงไม่นำไปใช้ขึ้นต้นคำศัพท์

ลองมาดูตัวอย่างคำศัพท์ที่เขียนด้วยอักษรฮิรางานะ โดยจัดเป็นหมวดตามวรรณคดีตัวอักษรดังนี้

หมวดวรรณคดี	คำศัพท์	โรมันจิ	คำอ่าน	คำแปล
あ～さ a - sa (อะ - สะ)	あし	ashi	อะชิ	เท้า
	いす	isu	อิสึ	เก้าอี้
	おかし	okashi	โอะคะชิ	ขนม
	かさ	kasa	คะสะ	ร่ม

หมวดวรรณคดี	คำศัพท์	โรมันจิ	คำอ่าน	คำแปล
た~は ta - ha (ทะ - ฮะ)	うち	uchi	อุจิ	บ้าน
	つくえ	tsukue	ทสึคุเอะ	โต๊ะ
	いぬ	inu	อินุ	สุนัข
	ねこ	neko	เนะโคะ	แมว
た~は ta - ha (ทะ - ฮะ)	ゆき	yuki	ยูคิ	หิมะ
	とり	tori	โทะริ	นก
	やま	yama	ยะมะ	ภูเขา
	かわ	kawa	คะวะ	แม่น้ำ

เสียงขุ่นและเสียงกึ่งขุ่นในอักษรฮิรางานะ

นอกจากเสียงพื้นฐานในภาษาญี่ปุ่นแล้ว ยังมีเสียงอื่นๆ อีก นั่นคือเสียงขุ่นและเสียงกึ่งขุ่น ถ่ายทอดเป็นตัวอักษรโดยการเติมสัญลักษณ์ที่ตัวอักษรในบางวรรณคดี

1. อักษรเสียงขุ่น

สัญลักษณ์ที่ใช้คือ เครื่องหมาย 「ゝ」 てんてん tenten “เต็นเต็น” โดยเติมลงที่ด้านบนขวาของตัวอักษรในวรรณคดี ka, sa, ta และ ha ก็จะทำให้เสียงในวรรณคดีดังกล่าวเปลี่ยนไป ดังนี้

วรรณค / แถว	a อะ	i อิ	u อุ	e เอะ	o โอะ
วรรณค ka → ga	が ga (กะ / งะ)	ぎ gi (กิ / จิ)	ぐ gu (กู / งู)	げ ge (เกะ / เงะ)	ご go (โกะ / โงะ)
วรรณค sa → za	ざ za (ซะ)	じ ji (จิ)	ず zu (ซุ)	ぜ ze (เซะ)	ぞ zo (โซะ)
วรรณค ta → da	だ da (ดะ)	ぢ ji (จิ)	づ tzu (ทซึ)	で de (เดะ)	ど do (โดะ)
วรรณค ha → ba	ば ba (บะ)	び bi (บิ)	ぶ bu (บุ)	べ be (เบะ)	ぼ bo (โบะ)

Note

เสียง 「じ」 ji (จิ) กับเสียง 「ぢ」 ji (จิ) และ เสียง 「ず」 zu (ซุ) กับเสียง 「づ」 tzu (ทซึ) ออกเสียงคล้ายกัน แต่มักพบการใช้ 「じ」 ji (จิ) และ 「ず」 zu (ซุ) มากกว่า

2. อักษรเสียงกึ่งขุ่น

สัญลักษณ์ที่ใช้คือ เครื่องหมาย 「㍿」まる maru “มะรุ” โดยเติมลงที่ด้านบนขวาของตัวอักษรในวรรณค ha จะทำให้เสียงในวรรณคดังกล่าวเปลี่ยนไป ดังนี้

วรรค / แถว	a อะ	i อิ	u อุ	e เอะ	o โอะ
วรรค ha → pa	ぱ pa (ปะ / พะ)	ぴ pi (ปิ / พิ)	ぷ pu (ปู / พู)	ぺ pe (เปะ / เพะ)	ぽ po (โปะ / โพะ)

ลองมาดูตัวอย่างการเขียนคำศัพท์ที่ใช้อักษรเสียงขุ่นและเสียงกึ่งขุ่น โดยจัดเป็นหมวดตามวรรคตัวอักษรดังนี้

หมวดวรรค	คำศัพท์	โรมันจิ	คำอ่าน	คำแปล
が〜ざ ga - za กะ / งะ - ซะ	めがね	megane	เมะงะนะะ	แว่นตา
	りんご	ringo	ริงโงะ	แอปเปิล
	かぜ	kaze	คะเซะ	ลม
	かんじ	kanji	คันจิ	อักษรคันจิ
だ〜ぱ da - pa ดะ - ปะ	かぎ	kagi	คะงิ	กุญแจ
	たばこ	tabako	ทะบะโคะ	บุหรี่
	ぶた	buta	บุตะ	หมู
	てんぷら	tenpura	เท็มปุระ	เท็มปุระ

เสียงตัวสะกดในอักษร hiragana

1. เสียง 「ん」 n (อื่น)

ก่อนหน้านี้ได้เกริ่นไปแล้วว่า 「ん」 n (อื่น) เป็นเหมือนตัวสะกดในภาษาญี่ปุ่น จึงมักวางไว้ข้างหลังตัวอักษรอื่นๆ เสมอ ซึ่งอักษรตัวนี้สามารถออกเสียงได้หลายแบบ ดังนี้

- ออกเสียงเป็น “ง” หรือแม่กง เมื่ออยู่หน้าเสียง g, h, k, w และเมื่ออยู่ท้ายคำ เช่น

ガンガン	gangan	(กังกัง)	ตึงๆ, บังๆ (เสียงทุบ)
でんわ	denwa	(เต็งวะ)	โทรศัพท์
まんが	manga	(มังงะ)	หนังสือการ์ตูน

- ออกเสียงเป็น “ม” หรือแม่กม เมื่ออยู่หน้าเสียง b, m, p เช่น

えんぴつ	enpitsu	(เอ็มปิตสึ)	ดินสอ
しんぶん	shinbun	(ชิมบุน)	หนังสือพิมพ์

- ออกเสียงเป็น “น” หรือแม่กน เมื่ออยู่หน้าเสียงอื่นๆ เช่น

もんだい	mondai	(มอนได)	ปัญหา, คำถาม
せんせい	sensei	(เซ็นเซ)	ครู, อาจารย์

2. เสียง 「つ」 (つ ตัวเล็ก)

คือ ตัวอักษร 「つ」 tsu (ทลี) ที่มีขนาดเล็กเหลือประมาณกึ่งหนึ่ง ของตัวอักษรปกติ ทำหน้าที่เป็นตัวสะกดของตัวอักษรที่อยู่ข้างหน้า โดยจะออกเป็นเสียง k, s, t หรือ p ตามเสียงของตัวอักษรที่ตามมา ซึ่งมีอยู่ 4 วรรณ คือ วรรณ ka, sa, ta, pa

โรมันจิ	อักษรฮิรางานะ	ทับศัพท์	ตัวอย่าง
-kk	つ (+ か き く け こ)	กก	がっこう gakkoo = กักโค
-ss	つ (+ さ す せ そ)	สซ	きつさてん kissaten = คิสสะเต็ง
-ssh	つ (+ し (+ や ゆ よ)	สช	ざっし zasshi = ซัสชิ
-tt	つ (+ た て と)	ตต	いった itta = อิตตะ
-ttsu	つつ	ตลี	みつつ mittsu = มิททลี
-pp	つ (+ ぱ ぴ ぷ ぺ ぽ)	ปป	にっぽん nippon = นิปปง

เสียงยาวในอักษรฮิรางานะ

เสียงของตัวอักษรญี่ปุ่นเป็นเสียงสั้นและออกเสียงจังหวะเดียว หากต้องการทำเป็นเสียงยาวจะมีความยาวเป็น 2 จังหวะ สามารถทำได้ดังนี้
 อักษรแถวเสียง a เติม 「あ」 a (อะ), อักษรแถวเสียง i เติม 「い」 i (อิ),
 อักษรแถวเสียง u เติม 「う」 u (อุ), อักษรแถวเสียง e เติม 「え」 e (เอะ),
 อักษรแถวเสียง o เติม 「お」 o (โอะ) ตามตารางด้านล่าง

แถวเสียง สระอะ	แถวเสียง สระอิ	แถวเสียง สระอุ	แถวเสียง สระเอะ	แถวเสียง สระโอะ
あ a (อะ)	い i (อิ)	う u (อุ)	え e (เอะ)	お o (โอะ)
か ka (คะ)	き ki (คิ)	く ku (คุ)	け ke (เคะ)	こ ko (โคะ)
さ sa (สะ)	し shi (ชิ)	す su (สุ)	せ se (เสะ)	そ so (โสะ)
た ta (ทะ / ตะ)	ち chi (จิ)	つ tsu (ทสึ)	て te (เทะ / เตะ)	と to (โทะ / โตะ)
な na (นะ)	に ni (นิ)	ぬ nu (นุ)	ね ne (เนะ)	の no (โนะ)
は ha (ฮะ)	ひ hi (ฮิ)	ふ fu (ฟู)	へ he (เฮะ)	ほ ho (โฮะ)
ま ma (มะ)	み mi (มิ)	む mu (มุ)	め me (เมะ)	も mo (โมะ)

แถวเสียง สระอะ	แถวเสียง สระอิ	แถวเสียง สระอุ	แถวเสียง สระเอะ	แถวเสียง สระโอะ
や ya (ยะ)		ゆ yu (ยุ)		よ yo (โยะ)
ら ra (ระ)	り ri (ริ)	る ru (รุ)	れ re (เระ)	ろ ro (โระ)
わ wa (วะ)				を o (โอะ)
+	+	+	+	+
あ	い	う	い/え	う/お

ตัวอย่างการเขียนคำศัพท์ที่ใช้อักษรเสียงยาว โดยจัดเป็นหมวดตามแถวเสียงสระ ดังนี้

แถว	คำศัพท์	โรมันจิ	คำอ่าน	คำแปล
เสียงสระอะ	おかあさん	okaasan	โอะกาซัง	คุณแม่
	おばあさん	obaasan	โอะบาซัง	คุณย่า, คุณยาย
เสียงสระอิ	おにいさん	oniisan	โอะนีซัง	พี่ชาย
	おじいさん	ojiisan	โอะจี้ซัง	คุณปู่, คุณตา
เสียงสระอุ	ゆうびん	yuubin	ยูบิง	ไปรษณีย์
	すうじ	suuji	ซูจิ	ตัวเลข

แถว	คำศัพท์	โรมันจิ	คำอ่าน	คำแปล
เสียงสระเอะ	とけい	tokei	โทเค	นาฬิกา
	おねえさん	oneesan	โอะเนซัง	พี่สาว
เสียงสระโอะ	ぎんこう	ginkou	กิงโค	ธนาคาร
	おおい	ooi	โอยิ	มาก, เยอะ

เสียงควบในอักษรฮิรางานะ

คือ การใช้ตัวอักษร 「や」 ya (ยะ) 「ゆ」 yu (ยุ) 「よ」 yo (โยะ) ที่มีขนาดเล็กประมาณกึ่งหนึ่งของตัวอักษรปกติมาผสมกับตัวอักษรในแถวเสียงสระอิ ยกเว้นตัว 「い」 i (อิ) โดยให้ออกเสียงควบเป็นพยางค์เดียว รวมเป็น 1 จังหวะ

や	ゆ	よ	や	ゆ	よ
ya (ยะ)	yu (ยุ)	yo (โยะ)	ya (ยะ)	yu (ยุ)	yo (โยะ)
きや	きゆ	きよ	ぎゃ	ぎゅ	ぎょ
kya (เคียะ)	kyu (คิ๋ว)	kyo (เคียว)	gya (เกียะ)	gyu (กิ๋ว)	gyo (เกียว)
しゃ	しゅ	しょ	じゃ	じゅ	じょ
sha (ชะ)	shu (ชู)	sho (โชะ)	ja (จา)	ju (จุ)	jo (โจะ)
ちゃ	ちゅ	ちよ			
cha (จา)	chu (จุ)	cho (โจะ)			
にゃ	にゅ	にょ			
nya (เนียะ)	nyu (นิ๋ว)	nyo (เนียว)			

や	ゆ	よ	や	ゆ	よ
ya (ยะ)	yu (ยุ)	yo (โยะ)	ya (ยะ)	yu (ยุ)	yo (โยะ)
ひゃ hya (เฮียะ)	ひゅ hyu (ฮิว)	ひょ hyo (เฮียว)	びゃ bya (เบียะ)	びゅ byu (บิว)	びょ byo (เบียว)
			ぴゃ pya (เปียะ / เฟียะ)	ぴゅ pyu (ปิว / พิว)	ぴょ pyo (เปียว / เฟียว)
みゃ mya (เมียะ)	みゅ myu (มิว)	みょ myo (เมียว)			
りゃ rya (เรียะ)	りゅ ryu (ริว)	りょ ryo (เรียว)			

ลองมาดูตัวอย่างคำศัพท์ที่ใช้อักษรเสียงควบกัน

เสียงควบ	คำศัพท์	โรมันจิ	คำอ่าน	ความหมาย
や (ตัวเล็ก)	おちゃ	ocha	โอะจะ	น้ำชา
ya (ยะ)	しゃしん	shashin	ชะชิน	รูปภาพ
ゆ (ตัวเล็ก)	じゅどう	juudou	จูโด	ยูโด
yu (ยุ)	やきゅう	yakyuu	ยะคิว	เบสบอล
よ (ตัวเล็ก)	きょう	kyou	เคียว	วันนี้
yo (โยะ)	りょうり	ryouri	เรียวริ	อาหาร

Note

อักษรเสียงควบสามารถทำเป็นเสียงยาวได้เช่นเดียวกันกับวิธีทำเป็นเสียงยาวในคำอื่น ดังนี้

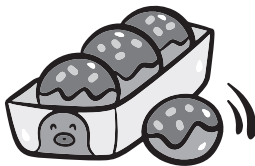
เมื่อตัวควบเป็น や ซึ่งเป็นเสียง a ให้เติม あ เช่น にゃあ nyaa (เนีย)

เมื่อตัวควบเป็น ゅ ซึ่งเป็นเสียง u ให้เติม う เช่น きゅう kyuu (คิว)

เมื่อตัวควบเป็น ゃ ซึ่งเป็นเสียง u ให้เติม う เช่น りょう ryou (เรียว)

ลองมาดูตัวอย่างคำศัพท์ที่ใช้อักษรเสียงควบกันทำเป็นเสียงยาวกัน

โรมันจิ	คำอ่าน	ตัวอย่าง
ya	เอียะ	きやく kyaku (เคียะกุ)
yaa	เอีย	にゃあにゃあ nyaanyaa (เนียเนีย)
yu	อิ้ว	きゅう kyuu (คิว)
yuu	อิ้ว	きゅうこう kyuukou (คิวโค)
yo	เอียว	りょう ryou (เรียวโค)
you	เอียว	りょうり ryouri (เรียวริ)

ชั่วโมงที่ 3

อักษรคาตากานะ
(カタカナ Katakana)

อักษรคาตากานะพื้นฐาน แบ่งออกเป็น 10 วรรค และออกเสียง เช่นเดียวกับอักษรฮิรางานะมีทั้งหมด 46 ตัว ดังนี้

วรรค / แถว	a อะ	i อิ	u อุ	e เอะ	o โอะ
วรรค a	ア a (อะ)	イ i (อิ)	ウ u (อุ)	エ e (เอะ)	オ o (โอะ)
วรรค ka	カ ka (คะ)	キ ki (คิ)	ク ku (คุ)	ケ ke (เคะ)	コ ko (โคะ)
วรรค sa	サ sa (สะ)	シ shi (ชิ)	ス su (สุ)	セ se (เสะ)	ソ so (โสะ)
วรรค ta	タ ta (ทะ / ตะ)	チ chi (จิ)	ツ tsu (ทสี่)	テ te (เทะ / เตะ)	ト to (โทะ / โตะ)
วรรค na	ナ na (นะ)	ニ ni (นิ)	ヌ nu (นุ)	ネ ne (เนะ)	ノ no (โนะ)
วรรค ha	ハ ha (ฮะ)	ヒ hi (ฮิ)	フ fu (ฟู)	ヘ he (เฮะ)	ホ ho (โฮะ)
วรรค ma	マ ma (มะ)	ミ mi (มิ)	ム mu (มุ)	メ me (เมะ)	モ mo (โมะ)
วรรค ya	ヤ ya (ยะ)		ユ yu (ยุ)		ヨ yo (โยะ)

วรรณคดี / แถว	a อะ	i อิ	u อุ	e เอะ	o โอะ
วรรณคดี ra	ラ ra (ระ)	リ ri (ริ)	ル ru (รุ)	レ re (เระ)	ロ ro (โระ)
วรรณคดี wa	ワ wa (วะ)				ヲ o (โอะ)
	ン n (อัน)				

ลองมาดูตัวอย่างการเขียนคำศัพท์ของอักษรคาตากานะ โดยจัดเป็นหมวดตามวรรณคดีตัวอักษรดังนี้

หมวดวรรณคดี	คำศัพท์	โรมันจิ	คำอ่าน	คำแปล
ア～サ a - sa (อะ - สะ)	アイスクリーム	aisukuriiimu	อะฮิสุคุริมู	ไอศกรีม
	カード	kaado	คาโดะ	การ์ด
	クラス	kurasu	คุระสุ	ห้องเรียน
	サラダ	sarada	สะระตะ	สลัด
タ～ハ ta - ha (ทะ - ฮะ)	タイ	tai	ทะอิ	ประเทศไทย
	テスト	tesuto	ทะสุโตะ	การสอบ
	ナイフ	naifu	นะอิฟู	มีด
	ホテル	hoteru	โฮะเตะรุ	โรงแรม

หมวดวรรณคดี	คำศัพท์	โรมันจิ	คำอ่าน	คำแปล
マ〜ワ ma - wa (มะ - วะ)	マレーシア	mareeshia	มะเรชีอะ	ประเทศ มาเลเซีย
	メモ	memo	เมะโมะ	บันทึก
	ランチ	ranchi	รันจิ	อาหาร กลางวัน
	レインコート	reinkooto	เรอินโคโตะ	เสื้อกันฝน

เสียงขุ่นและเสียงกึ่งขุ่นในอักษรคาตากานะ

ใช้วิธีการออกเสียงเช่นเดียวกับอักษรฮิรางานะ

1. อักษรเสียงขุ่น

วรรณคดี / แถว	a อะ	i อิ	u อุ	e เอะ	o โอะ
วรรณคดี ka → ga	ガ ga (กะ / งะ)	ギ gi (กิ / จิ)	グ gu (กู / งู)	ゲ ge (เกะ / เงะ)	ゴ go (โกะ / โงะ)
วรรณคดี sa → za	ザ za (ซะ)	ジ ji (จิ)	ズ zu (ซุ)	ゼ ze (เซะ)	ゾ zo (โซะ)
วรรณคดี ta → da	ダ da (ตะ)	ヂ ji (จิ)	ヅ zu (ทซึ)	デ de (เตะ)	ド do (โตะ)
วรรณคดี ha → ba	バ ba (ปะ)	ビ bi (บิ)	ブ bu (บุ)	ベ be (เบะ)	ボ bo (โปะ)

2. อักษรเสียงกึ่งขุ่น

วรรณค / แถว	a อะ	i อิ	u อุ	e เอะ	o โอะ
วรรณค ha → pa	パ pa (ปะ / พะ)	ピ pi (ปิ / พิ)	プ pu (ปุ / พุ)	ペ pe (เปะ / เพะ)	ポ po (โปะ / โพะ)

ตัวอย่างการเขียนคำศัพท์ที่ใช้อักษรเสียงขุ่นและเสียงกึ่งขุ่นของอักษรคาตากานะ โดยจัดเป็นหมวดตามวรรณคตัวอักษรดังนี้

หมวดวรรณค	คำศัพท์	โรมันจิ	คำอ่าน	คำแปล
ガ～ザ ga - za กะ / งะ - ซะ	アジア	ajia	อะจือะ	เอเชีย
	ガス	gasu	กะสุ	แก๊ส
	ガラス	garasu	กะระสุ	กระจก
	クイズ	kuizu	คุอิซุ	ข้อสอบ, การสอบ
ダ～パ da - pa ดะ - ปะ	バイク	baiku	ปะอิกุ	รถ มอเตอร์ไซค์
	ビデオ	bideo	บิเตะโอะ	วิดีโอ
	ダンス	dansu	ตันสุ	การเต้นรำ
	ピザ	piza	พิชะ	พิซซ่า

เสียงตัวสะกดในอักษรคาตากานะ

1. เสียง 「ン」n (อื่น)

「ン」n (อื่น) เป็นเหมือนตัวสะกดในภาษาญี่ปุ่น สามารถออกเสียงได้ 3 แบบเช่นเดียวกับในอักษรฮิรางานะ

- ออกเสียงเป็น “ง” หรือแม่งง เมื่ออยู่หน้าเสียง k, g, w, y และเสียงสระ เช่น

タイミング taimingu (ตะอิมิงง) จังหวะเวลา (timing)

- ออกเสียงเป็น “ม” หรือแม่มม เมื่ออยู่หน้าเสียง b, m, p เช่น

メンバー menbaa (เม็มบา) สมาชิก (member)

- ออกเสียงเป็น “น” หรือแม่มน เมื่ออยู่หน้าเสียงอื่นๆ เช่น

センサー sensaa (เซ็นซา) เซ็นเซอร์ (sensor)

2. เสียง 「ツ」(ツ ตัวเล็ก)

ทำหน้าที่เหมือนตัวสะกด โดยจะออกเสียงตามเสียงของอักษรที่ตามมาเช่นเดียวกับในอักษรฮิรางานะ เช่น

カット katto (คัตโตะ) ตัด, ลด (cut)

トピック topikku (โทะบิคคุ) หัวข้อ, หัวเรื่อง (topic)

バックアップ bakkuappu (บัคคุอัปปุ) การเก็บสำรองข้อมูล (backup)

เสียงยาวในอักษรคาตากานะ

เสียงยาวในอักษรคาตากานะนั้น สังกัดได้ง่ายกว่าในอักษรฮิรางานะ เพียงแค่เติม 「ー」 ที่ท้ายตัวอักษรนั้นๆ ก็จะได้เสียงยาวแล้ว เช่น

コーヒー	koohee (โคฮี)	กาแฟ
タクシー	takushii (ตะคุชี)	แท็กซี่
ビール	biiru (บีรุ)	เบียร์

เสียงควบในอักษรคาตากานะ

ใช้วิธีการออกเสียงเช่นเดียวกับอักษรฮิรางานะ

や	ゆ	よ	や	ゆ	よ
ya (ยะ)	yu (ยุ)	yo (โยะ)	ya (ยะ)	yu (ยุ)	yo (โยะ)
キャ	キュ	キョ	ギャ	ギュ	ギョ
kya (เคียะ)	kyu (คิว)	kyo (เคียว)	gya (เกียะ)	gyu (กิว)	gyo (เกียว)
シャ	シュ	ショ	ジャ	ジュ	ジョ
sha (ชะ)	shu (ชู)	sho (โชะ)	ja (จะ)	ju (จุ)	jo (โจะ)
チャ	チュ	チョ			
cha (จะ)	chu (จุ)	cho (โจะ)			
ニヤ	ニユ	ニョ			
nya (เนียะ)	nyu (นิว)	nyo (เนียว)			

や	ゆ	よ	や	ゆ	よ
ya (ยะ)	yu (ยุ)	yo (โยะ)	ya (ยะ)	yu (ยุ)	yo (โยะ)
ハヤ	ヒュ	ヒョ	ビヤ	ビュ	ビョ
hya (เฮียะ)	hyu (ฮิว)	hyo (เฮียะ)	bya (เบียะ)	byu (บิว)	byo (เบียะ)
			ピヤ	ピュ	ピョ
			pya (เบียะ / เฟียะ)	pyu (บิว / ฟิว)	pyo (เบียะ / เฟียะ)
ミヤ	ミュ	ミョ			
mya (เมียะ)	myu (มิว)	myo (เมียะ)			
リヤ	リュ	リョ			
rya (เรียะ)	ryu (ริว)	ryo (เรียะ)			

เช่น

シャツ

shatsu (ชะทสี่)

เสื่อเช็ด

ニュース

nyuusu (นิวสุ)

ข่าว

チョコレート

chokoreeto (โชะโคะเรโตะ)

ช็อกโกแลต

ชั่วโมงที่ 4

ธรรมชาติของ
ไวยากรณ์
ในภาษาญี่ปุ่น

การเรียงลำดับคำที่แตกต่างจากภาษาไทย

โครงสร้างประโยคพื้นฐานในภาษาญี่ปุ่นประกอบด้วยหัวเรื่อง และส่วนอธิบาย และเรียงจาก “ประธาน + กรรม + กริยา” ซึ่งแตกต่างกับภาษาไทยที่เรียงจาก “ประธาน + กริยา + กรรม” นอกจากนี้ในภาษาญี่ปุ่นยังมี “คำช่วย” ซึ่งเป็นคำที่ใช้แสดงหน้าที่ของคำในประโยค ทำให้แม้จะมีการสลับตำแหน่งของคำ แต่ยังสามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจ

สำหรับการเขียนหรือพิมพ์ภาษาญี่ปุ่นต้องใส่เครื่องหมาย 「。」 maru (มะรุ) ทุกครั้งที่จบประโยค เพราะถือเป็นเครื่องหมายแสดงการจบประโยค

ตัวอย่างการเรียงลำดับคำในประโยคพื้นฐาน

	ประธาน	กริยา	กรรม
ภาษาไทย	ฉัน	กิน	ข้าว
ภาษาญี่ปุ่น	ประธาน + คำช่วย	กรรม + คำช่วย	กริยา
	わたしは watashi wa (วะตะชิ วะ) ฉัน	ごはんを gohan o (โกะฮัง โอะ๊ะ) ข้าว	たべます。 tabemasu. (ทะเบะมัส) กิน
	หัวเรื่อง	ภาคแสดง	

ชั่วโมงที่ 5

คำนำ

คำนาม คือ คำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ หรือสถานที่ต่างๆ
ไม่สามารถผันได้ โดยสามารถแบ่งได้ 2 ชนิดคือ

1. คำนามทั่วไป (सामान्यนาม)

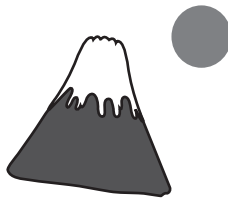
เป็นคำที่ใช้เรียกคน สัตว์ หรือสิ่งของทั่วไป เช่น

ひと	hito (ฮิโตะ)	คน
かばん	kaban (คะบัง)	กระเป๋า
ねこ	neko (เนะโคะ)	แมว

2. คำนามเฉพาะ (วิสามานยาม)

เป็นคำที่ใช้เรียกชื่อแบบเฉพาะเจาะจง เช่น

にほん	nihon (นิฮง)	ประเทศญี่ปุ่น
ふじさん	fujisan (ฟูจิซัง)	ภูเขาไฟฟูจิ
みどり	midori (มิโตะริ)	สีเขียว

ชั่วโมงที่ 6

คำสรรพนาม

คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้เรียกแทนคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ทิศทาง และเรื่องราว สามารถแบ่งได้ 2 ชนิดคือ

1. คำสรรพนามบุคคล

เป็นคำที่ใช้แทนบุคคล เช่น

わたし	watashi (วะตะชิ)	ผม, ฉัน
あなた	anata (อะนะตะ)	คุณ
かれ	kare (คะระ)	เขา
かのじょ	kanojo (คะโนะโจะ)	หล่อน, เธอ
わたしたち	watashitachi (วะตะชิตะจิ)	พวกเรา
かれら	karera (คะระระ)	พวกเขา

2. คำสรรพนามบ่งชี้

เป็นคำที่ใช้แทนสัตว์ สิ่งของ สถานที่ ทิศทาง และเรื่องราว เช่น

これ	kore (โคะระ)	นี้
それ	sore (โสะระ)	นั่น
あれ	are (อะระ)	โน้น
ここ	koko (โคะโคะ)	ที่นี่
そこ	soko (โสะโคะ)	ที่นั่น
あそこ	asoko (อะโสะโคะ)	ที่โน้น
こちら	kochira (โคะจิระ)	ทางนี้
そちら	sochira (โสะจิระ)	ทางนั้น
あちら	achira (อะจิระ)	ทางโน้น

ชั่วโมงที่ 7

คำนำหน้านาม

คำนำหน้านาม คือ คำที่ไม่สามารถอยู่โดดๆ ได้ ต้องตามด้วย
 คำนามเสมอ โดยมี 3 คำ คือ

この kono (โคะโนะ) ใช้กับสิ่งที่อยู่ใกล้ผู้พูด โดยจะตอบด้วย **その**
その sono (โสะโนะ) ใช้กับสิ่งที่อยู่ไกลผู้พูด โดยจะตอบด้วย **この**
あの ano (อะโนะ) ใช้กับสิ่งที่อยู่ไกลจากทั้งผู้พูดและผู้ฟัง
 โดยจะตอบด้วย **あの**

เช่น

この นี้	+	おとこ ผู้ชาย	=	この おとこ ผู้ชายคนนี้
その นั้น	+	おんな ผู้หญิง	=	その おんな ผู้หญิงคนนั้น
あの โน้น	+	こども เด็ก	=	あの こども เด็กคนโน้น

ตัวอย่าง

このひとはいしゃですか。
 kono hito wa isha desu ka.
 (โคะโนะ ฮิโตะะ วะ อิชะ เดส ก๊ะ)
 คนนี้คือหมอใช่ไหมครับ

はい、そのひとはいしゃです。
 hai, sono hito wa isha desu.
 (ไฮ้, โสะโนะ ฮิโตะะ วะ อิชะ เดส)
 ใช่ครับ คนนั้นคือหมอ

そのかたはかんこくじんですか。

sono kata wa kankokujin desu ka.

(โสเโนะ คะตะ วะ คังโคะคุจิน เดส ก๊ะ)

คุณคนนั้น (ท่านนั้น) คือชาวเกาหลีใช่ไหมคะ

はい、このかたはかんこくじんです。

hai, kono kata wa kankokujin desu.

(ไฮ้, โคะโนะ คะตะ วะ คังโคะคุจิน เดส)

ใช่ค่ะ คุณคนนี้ (ท่านนี้) คือชาวเกาหลี

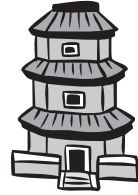

あのビルはホテルですか。

ano biru wa hoteru desu ka.

(อะโนะ บิรุ วะ โฮะเทะรุ เดส ก๊ะ)

ตึกโน้นคือโรงแรมใช่ไหมครับ

いえ、あのビルはホテルではありません。だいがくです。

iie, ano biru wa hoteru dewa arimasen. daigaku desu.

(อีเอะ, อะโนะ บิรุ วะ โฮะเทะรุ เดะวะ อะริมะเซ็น ไตงะคุ เดส)

ไม่ใช่ครับ ตึกโน้นไม่ใช่โรงแรมครับ เป็นมหาวิทยาลัย

ชั่วโมงที่ 8

คำแสดงคำถาม

คำแสดงคำถาม คือ คำที่ทำหน้าที่แสดงคำถาม มีดังนี้

だれ dare (คะระะ) ใคร	どなた donata (โตะนะตะ) ใคร (สุภาพ)	なん／なに nan / nani (นั้น / นะนิ) อะไร	どれ dore (โตะระะ) อันไหน	どこ doko (โตะโคะ) ที่ไหน
どちら dochira (โตะจิระะ) ทางไหน	いつ itsu (อิทสึ) เมื่อไร	どう dou (โด) อย่างไร	どんな donna (ดอนนะ) แบบไหน	どうして／なぜ doushite / naze (โตะชิเตะะ / นะเซะ) ทำไม

โดย *なん／なに* มีความหมายเหมือนกัน แปลว่า “อะไร” แต่มีวิธีการใช้ที่แตกต่างกัน การใช้ *なん* จะใช้ในกรณีต่อไปนี้

1. มีคำศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยวรรค た、だ、な ตามหลัง

なんですか。 → なんですか。
nan desu ka. (นั้น เดส ก๊ะ)
อะไร

なんの。。。 → なんのほんですか。
nan no hon desu ka. (นั้น โนะ ฮน เดส ก๊ะ)
หนังสืออะไร

なんで。。。 → なんていきますか。
nan de ikimasu ka. (นั้น เตะ อิกิมัส ก๊ะ)
ไปโดยอะไร

なんで นอกจากใช้ถามวิธีการแล้ว ยังใช้ถามเหตุผลได้อีกด้วย
เมื่อต้องการถามวิธีการจึงพูดว่า なにで ก็ได้ เช่น เมื่อต้องการถามว่าไป
โรงพยาบาลโดยอะไร ถ้าใช้ว่า

なんでびょういんへいきますか。

nan de byou-in e ikimasu ka.

(นั่น เต๊ะ เบียวอิน เอ๊ะ อิคิมัส ก๊ะ)

ประโยคนี้ถ้าถามอาจทำให้เข้าใจว่าถามเหตุผลที่ไปโรงพยาบาล
แปลว่า “ไปโรงพยาบาลทำไม”

จึงใช้ なにで แทนได้ เพื่อไม่ให้เกิดการเข้าใจผิดเป็น

なにでびょういんへいきますか。

nani de byou-in e ikimasu ka.

(นะนิ เต๊ะ เบียวอิน เอ๊ะ อิคิมัส ก๊ะ)

แปลว่า “ไปโรงพยาบาลโดยอะไร”

2. วางหน้าลักษณนามบอกจำนวน เช่น

なんさい	なんにん	なんぷん	なんじかん	なんだい
nansai	nannin	nanpun	nanjikan	nandai
(นั่นไซ)	(นั่นนิง)	(นั่นปุ่น)	(นั่นจิคัง)	(นั่นได)
อายุเท่าไร	กี่คน	กี่นาที	กี่ชั่วโมง	กี่เครื่อง

นอกเหนือจากคำที่กล่าวไป จะใช้ **なに** กับคำเหล่านี้ด้วย เช่น

なにじんですか。

nani jin desu ka.

(นะนิ จิน เดส ก๊ะ)

ชาวอะไร

なにごですか。

nani go desu ka.

(นะนิ โกะ เดส ก๊ะ)

ภาษาอะไร

なにいろですか。

nani iro desu ka.

(นะนิ อิโระ เดส ก๊ะ)

สีอะไร

なにをしますか。

nani o shimasu ka.

(นะนิ โอะ ชิมัส ก๊ะ)

ทำอะไร

なにをたべますか。

nani o tabemasu ka.

(นะนิ โอะ ทะเบะมัส ก๊ะ)

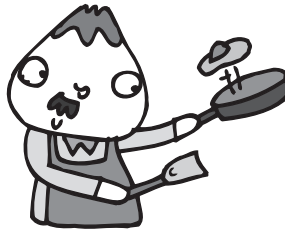
กินอะไร

なにをみますか。

nani o mimasu ka.

(นะนิ โอะ มิมัส ก๊ะ)

ดูอะไร

ชั่วโมงที่ ๑

คำช่วย